

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРА!

Валерій Петрович Петков, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри права, політології та міжнародних відносин, директор Деліктологічної науково-дослідної лабораторії Університету імені Альфреда Нобеля, відмінник освіти України, заслужений професор ХНУВС, член Кримінологічної асоціації України.



Валерій Петрович Петков народився 7 липня 1951 р. в смт Вільшанка Вільшанського району Кіровоградської області в сім'ї хлібороба і сільської вчительки. Ще у 50-х роках XVIII ст. родина Петкових разом з іншими переселенцями з Балкан перебралась до Південної України, де було створено низку військових поселень. Військова служба та хліборобська праця стали основами сімейних цінностей.

Завершивши навчання у школі, В.П. Петков вступив до медичного училища в Одесі, яке закінчив з відзнакою. Після служби у Збройних Силах вищу освіту за спеціальністю «Право» здобув у Харківському юридичному інституті імені Ф.Е. Дзержинського, нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого.

У 1992 р. В.П. Петков під керівництвом професора Ю.М. Антоняна у Всесоюзному науково-дослідному інституті МВС СРСР захистив дисертацію «Особистість рецидивістів старшого віку та особливості карально-виховного впливу на них у ВТУ» на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. У січні 1994 р. вчений був призначений на посаду начальника кафедри адміністративного права, адміністративної діяльності та тактико-спеціальної підготовки Запорізького юридичного інституту МВС України, який очолював генерал-майор міліції М.В. Тищенко.



Надалі В.П. Петков з командою однодумців проводив активну роботу з розвитку вітчизняної вищої освіти на теренах Кіровоградщини. З липня 2001 р. по серпень 2011 р. ректор Кіровоградського юридичного інституту ХНУВС В.П. Петков велику увагу приділяв покращанню матеріально-технічної бази: навчальних корпусів, гуртожитку, столової, тирів, навчальних полігонів, наповненню бібліотек новими виданнями, аудиторій та лабораторій – сучасною комп'ютерною технікою. Тисячі випускників вишу нині з теплотою в серці згадують свою alma mater.



Із заступником міністра внутрішніх справ України, кандидатом юридичних наук, генерал-майором міліції С.В. Нікітенко та ректором Харківського національного університету внутрішніх справ, доктором юридичних наук, професором, академіком АП України, генерал-полковником О.М. Бандурко під час присяги курсантів КЮІ ХНУВС

На науковій ниві В.П. Петков також не зупинився на досягнутому і вже у 1998 р. під керівництвом професора, наукового консультанта О.М. Бандурки захистив дисертацію «Управління виховно-виправним процесом» на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук. У 2002 р. рішенням Атестаційної колегії Міністерством освіти і науки України В.П. Петкову було присвоєно вчене звання професора.



З виконувачем обов'язків командувача Національної гвардії України, кандидатом юридичних наук, генерал-лейтенантом О.В. Кривенко під час опонування дисертаційного дослідження

В.П. Петков як член спеціалізованих вчених рад із захисту докторських, кандидатських дисертацій, учасник міжкафедральних засідань, організатор міжнародних, республіканських конференцій та круглих столів, рецензент наукових монографій, авторефератів, підручників, навчальних посібників, керівник наукових і експертних груп зробив неоціненний внесок в розвиток вітчизняної юриспруденції.



Із сином, доктором юридичних наук, професором С.В. Петковим

Під керівництвом професора В.П. Петкова захистили свої дослідницькі проекти 6 докторів та 31 кандидат юридичних наук. Вчений підготував більше 160 наукових праць, зокрема 7 монографій, 35 навчальних та навчально-методичних посібників, 11 науково-практичних коментарів до кодексів України. В.П. Петков є фундатором деліктологічної наукової школи, в якій досліджуються питання вдосконалення діяльності правоохоронних органів щодо протидії правопорушенням.



За сумлінну працю нагороджений відзнакою «Хрест Слави»; орденом О.С. Макаренка; медалями: «За сумлінну службу» I, II, III ст., «90 років карному розшуку України»; відзнаками МВС України: «За розвиток науки, техніки і освіти», «Почесний знак МВС України», «За відзнаку в службі» I, II ст., «Кращий працівник МВС», «Закон і честь», «10 років МВС України», «15 років МВС України», «За співпрацю з внутрішніми військами МВС України», «За протидію дитячій злочинності», «За зразкове провадження досудового слідства» II ст. та ін.; почесним званням «Лицар Вітчизни» з врученням «Золотого хреста честі і звитяги».